

Tisztelt Miniszteri Biztos Asszony!

Tisztelt Főigazgató Úr!

Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Megjelentek!

Emlékezni gyűltünk ma össze Erkel Ferencre, a magyar romantika zenszerzőjére, a nemzeti opera megteremtőjére, a zongoraművésze, a karnagyra, a Zeneakadémia igazgatójára, a zenepedagógusra.

Gyulaiként, az Erkel Ferenc nevet viselő gimnázium egykori diákjaként, pedagógusaként, intézményvezetőjeként ért az a megtiszteltetés, hogy neve, személyisége, életműve előtt tisztelegve emlékezzek városunk szülöttéről, példaképéről.

Az ember életének két sarokpontja a születés és az elmúlás. Hogy a kettő közötti időben, tudunk-e maradandót alkotni a késői korok számára, a szorgalmunkon, tehetségünkön, a kitartásunkon múlik. Erkel Ferenc munkássága kiváló bizonyíték erre.

Hogy mit jelent nekünk, gyulaiaknak Erkel Ferenc? Az 1810. november 7-én Gyulán született alkotó életművével és személyiségével teremtette meg azt a kultuszt, mely a Fehér-Körös-menti alföldi kisvároska arculatát is meghatározza.

Mit jelent ez az Erkel-kultusz Gyulán? Már a szülőházában ott érezzük a jelenlétét. Talán fülünkbe súgja, hogy egész életünkben kötelességünk magyarnak, embernek lenni és maradni. Az Emlékház termei között sétálva megjelenik előttünk az „öreg mindenes” szelleme, aki meséivel és dallamaival kápráztatta el a gyermek Erkelt. Egy koppanás. Talán a sakktáblán egy lépés. Talán egy újabb sakk vagy matt? A gyermek, aki imádott sakkozni, győzött.

A Jókai utcán áthaladva elérünk a nevet viselő térre, ahol megkondulnak a harangok. A Százéves cukrászda falai mesélnek a régmúlt időkről. Megszólítják a szobrot, amely a távolba néz. Talán gondolkodik, nézi a ma emberét, az embert, aki ma is büszke nemzeti imánk megzenésítőjére, a magyar nyelvű opera megteremtőjére.

Mintha a távolból zene szólna. Elindulunk a hang irányába. A vár szomszédságában álló Almásy kastélyból szűrődik ki a muzsika vagy talán az öreg fa alól, ahol a Bánk bán dalszövegét

írta. Leülünk egy padra. S ahogy oldalra nézünk, Erkel Ferenc üdvözöl bennünket. Megköszönjük neki a ránk hagyott életművét, szellemiségének maradandó bizonyítékait, azt, hogy szülővárosának, egy egész nemzetnek jelentett és jelent követendő példát, melyet a 21. század emberének tovább kell örökítenie, hogy méltó legyen nagy elődjéhez.

Tisztelt Emlékezők!

Kölcsey Parainesisét idézve tudjuk jól, hogy „sok út visz magasra. Lángelő kevésnek adatik; azonban minden egészséges lélek hosszú szorgalom által más tudományát, tapasztalását, példáját magáévá teheti”. Erkel Ferenc életművével tehát azt a feladatot jelöli ki számunkra, hogy a felnövekvő generációnak adjunk meg minden lehetőséget a művészet, a zene, a kultúra és a tudomány befogadására, hiszen csak ezek birtokában lesznek képesek a körülöttük lévő világ értelmezésére.

E feladat végrehajtása mindhalálig kötelességünk marad.

Zámori Ida
igazgató
Erkel Ferenc Gimnázium és Kollégium